

що здійснюють інноваційну діяльність, дозволяють акумулювати великий обсяг знань, забезпечують краще сприймання й розуміння інноваційних проблем, дозволяють виявити альтернативні підходи у процесі підготовки і прийнятті рішень, а також досягти необхідну узгодженість трудових функцій, ефективну взаємодію та колективну відповідальність всіх працівників у інноваційній діяльності.

Тому кадрову політику підприємства в умовах його інноваційного розвитку слід здійснювати на таких принципах:

- єдина система мотивації праці для усіх співробітників;
- створення атмосфери, яка заснована на відкритості, взаємоповазі та сприятливі розкриттю здібностей як кожного працівника, так і колективу в цілому;
- прозорість та об'єктивність системи оплати та мотивації праці;
- періодичне підвищення заробітної плати у зв'язку із результатами інноваційної діяльності;
- використання гнучких систем преміювання з метою врахування індивідуального інноваційного вкладу працівника.

З іншого боку, інноваційний розвиток підприємства з його людським фактором на чолі необхідно розглядати в нерозривному зв'язку як з загальноекономічною стратегією, так і з маркетинговою стратегією, основне призначення якої полягає у тому, щоб узгодити маркетингові цілі інноваційної діяльності з її можливостями, вимогами споживачів щодо інноваційної продукції, використовувати слабкі позиції конкурентів та свої конкурентні переваги.

В умовах інноваційного розвитку українських підприємств повинно змінитися ставлення до висококваліфікованих спеціалістів-інноваторів, які здійснюють організацію інноваційної діяльності, забезпечують її результативність та підвищують ефективність роботи всіх учасників інноваційного розвитку, який буде мати шанси на успіх тільки при умові взаємодії маркетингових, науково-технічних та управлінських рішень, які очолює й об'єднує людський фактор.

Музиченко-Козловська О.В.

Національний університет "Львівська політехніка"

ПРОБЛЕМИ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Сучасна економіка розвивається не на базі природних чи інших матеріальних ресурсів, а на основі впровадження у виробництво новітніх наукових розробок та комунікаційних технологій. Комерціалізація є важливим етапом інноваційного процесу, яким зацікавлені не лише розробники нематеріальних цінностей чи інтелектуальних продуктів, але й підприємці, які їх впроваджують у виробництво чи іншу практичну діяльність. Вона стимулює та мотивує інноваційно-інвестиційну діяльність. Здатність виробляти та впроваджувати науково-технічні розробки підвищує конкурентоспроможність підприємств.

Дослідженню проблем, пов'язаних з комерціалізацією інтелектуальної власності, присвятили свої праці О.Є. Кузьмін [1], Н.О. Шпак [2], О.Б. Бутнік-Сіверський [3], Г.Л. Ступнікер [4] та інші. Однак, у роботах цих вчених недостатньо висвітлені проблеми правового регулювання комерціалізації прав інтелектуальної власності тощо.

Комерціалізація науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт – це сукупність способів і дій для реалізації результатів наукових досліджень у нові чи вдосконалені види промислової продукції, обладнання або технології, методи управління й

організування, що задовольняють нові споживчі потреби; поширення такої продукції на ринку для отримання прибутку чи досягнення інших факторів успіху [5, с. 39].

Виходячи з такого підходу можна стверджувати, що основою комерціалізації є отримання прибутку чи іншого ефекту від результату науково-дослідницької чи іншої інтелектуальної роботи. Однак, в Україні, яку відносять до країн з економікою, яка розвивається (за розміром ВВП), не сформовано державну систему управління інтелектуальною власністю, яка б включала відповідну інфраструктуру. Видатки Державного бюджету на наукові дослідження у 2015-2017 роках становили відповідно 0,25% ВВП; 0,2 % ВВП; 0,18 % ВВП [6].

До проблем комерціалізації прав інтелектуальної власності в Україні можна віднести: в українському законодавстві не достатньо врегульована проблема комерціалізації прав інтелектуальної власності; недостатньо описано право користування інтелектуальною власністю: організацією, чи безпосереднім розробником; недостатньо розвинена патентно-ліцензійна справа; недостатньо розвинена система інноваційного аудиту, за якою можна оцінити прогресивність на доцільність впровадження інновацій чи інтелектуального продукту; відсутність достатнього попиту на продукт інтелектуальної власності; недостатнє фінансування інноваційних розробок, чи неврегульоване питання його у законодавстві; недостатня мотивація вченого-дослідника; недосконалість чи відсутність матеріально-технічної бази для розроблення інновацій; відсутність зв'язку чи співпраці між науково-дослідницькими установами та підприємствами щодо актуальності інновацій чи наукових розробок; недостатньо коштів на підтримання патентів на винаходи в силі; відсутність державного сприяння комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності.

1. Kuzmin O. *Specifics of self-commercialization of innovative products by machine-building companies* / O. Kuzmin, R. Kostsyk // *Econtechmod.* – 2014. Vol.4, No1. – P. 61-67. 2. Шпак Н.О. *Інноваційні розробки у кредит як новий спосіб комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності машинобудівних підприємств* /Н.О. Шпак, К.І. Дмитрів / *Національний університет “Львівська політехніка”*. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/1172/1/54.pdf>. 3. Бутнік-Сіверський О. Б. *Інноваційний дохід підприємства від використання інтелектуальної власності* / О. Б. Бутнік-Сіверський // *Ефективна економіка.* - 2011. - № 12. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2011_12_65. 4. Ступнікер Г.Л. *Комерціалізація інтелектуальної власності як інструмент управління інтелектуальним капіталом* / Г. Л. Ступнікер // *Економічний простір.* – 2008. – № 15. – С. 163 – 170. 5. Бут С.Ю. *Сучасний стан і проблеми формування та розвитку організаційно-економічного механізму комерціалізації інноваційної діяльності в Україні* / С.Ю. Бут, І.О. Совершенна // *Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал.* - 2011. – № 21. – С. 20-23. 6. *Пояснювальна записка до проекту закону України від 14.03.2017. - № 6188 “Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України “Про Державний бюджет України на 2017 р.”.* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/GH4RW00A.html.